

Waterschap & Wetenschap: de toekomst van het waterrecht

In opdracht van Rijkswaterstaat: maatwerk of vergunningvoorschrift?

Practicum Waterrecht Universiteit Utrecht

Februari - April 2017

Rico Stegenga 3528022

Sophie Hasselman 3997723

In opdracht van: Jasper van Kempen en Daan Martini

Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Milieu

Inhoudsopgave

Inleiding	p. 3.
Verkort advies	p. 4.
Hoofdstuk 1: Situaties vervangen maatwerkvoorschrift door vergunningvoorschrift	p. 5.
1.1 Het Bal.....	p. 5.
1.2 Gecombineerde lozingen.....	p. 5.
1.3 Ippc-installaties.....	p. 6.
1.4 Seveso-inrichtingen.....	p. 6.
1.5 Conclusie.....	p. 7.
Hoofdstuk 2: Procedurele eisen totstandkoming voorschrift	p. 7.
2.1 Maatwerkvoorschrift.....	p. 7.
2.2 Vergunningvoorschrift.....	p. 7.
2.3 Maatwerk besloten in een vergunningvoorschrift.....	p. 7.
Hoofdstuk 3: Bevoegd gezag	p. 8.
3.1 Maatwerkvoorschrift.....	p. 8.
3.2 Vergunningvoorschrift.....	p. 8.
3.3 Complex bedrijf.....	p. 8.
Conclusie	p. 9.
Discussie symposium	p. 10.

Inleiding

Met de komst van de Omgevingswet zal er een hoop gaan veranderen op onder andere het gebied van het waterrecht, ontzettend veel regels zullen worden vereenvoudigd of afgeschaft. Er zullen vier besluiten komen die invulling geven aan de Omgevingswet en in de plaats komen van zo'n zestig huidige besluiten. Eén van die besluiten is het Besluit Activiteiten Leefomgeving (hierna: Bal). Voor Rijkswaterstaat is het van belang te bezien hoe er met de komst van dit besluit moet worden omgegaan met het stellen van maatwerkvoorschriften en vergunningvoorschriften.

Bij lozingsactiviteiten doet zich regelmatig de situatie voor dat verschillende afvalwaterstromen via dezelfde lozingspijp worden geloosd. In het huidige recht zijn er onduidelijkheden over de wijze waarop aan zo'n gecombineerde lozing eisen gesteld moeten worden als die lozing voor een deel afkomstig is van vergunningplichtige activiteiten en voor een ander deel van activiteiten die onder algemene regels vallen. De huidige regelgeving geeft niet aan of hiervoor vergunningvoorschriften gebruikt moeten worden (wat spaak loopt voor het deel van de lozing afkomstig van algemeen geregelde activiteiten) of maatwerkvoorschriften (wat spaak loopt voor het vergunningplichtige deel van de lozing).

Rijkswaterstaat vraagt zich af of artikel 2.12 van het Bal dit probleem oplost, doordat het mogelijk maakt om maatwerkvoorschriften aan een vergunning te verbinden. Rijkswaterstaat heeft daarom gevraagd de volgende vragen te beantwoorden:

1. In welke gevallen kan bij een lozingsactiviteit een maatwerkvoorschrift worden vervangen door een vergunningvoorschrift?
2. Welke procedurele eisen gelden er dan voor de totstandkoming van dit voorschrift (voorbereidingsprocedure, instemming en advisering etc.)?
3. Hoe zit dit bij verschillende bevoegd gezagen (bevoegd gezag maatwerkvoorschrift is niet bevoegd gezag voor de vergunning)?

Verkort advies

Inleiding

Voor Rijkswaterstaat is het van belang te bezien hoe er met de komst van het Besluit Activiteiten Leefomgeving (hierna: Bal) moet worden omgegaan met het stellen van maatwerkvoorschriften en vergunningvoorschriften. In het huidige recht zijn er onduidelijkheden over de wijze waarop aan een gecombineerde lozing eisen gesteld moeten worden als die lozing voor een deel afkomstig is van vergunningplichtige activiteiten en voor een ander deel van activiteiten die onder algemene regels vallen. In het huidige recht is het onduidelijk of hiervoor vergunningvoorschriften of maatwerkvoorschriften gebruikt moeten worden. Rijkswaterstaat vraagt zich af of artikel 2.12 van het Bal dit probleem oplost en heeft gevraagd de volgende vragen te beantwoorden:

1. In welke gevallen kan bij een lozingsactiviteit een maatwerkvoorschrift worden vervangen door een vergunningvoorschrift?

Wanneer er sprake is van lozingen uit complexe bedrijven moet een maatwerkvoorschrift de vorm krijgen van een vergunningvoorschrift in de vergunning zelf. Artikel 2.12 lid 3 Bal geeft geen extra mogelijkheid om een maatwerkvoorschrift in een vergunning op te nemen. Het bepaalt alleen dat wanneer er voor een ‘onderwerp’ al een vergunningvoorschrift gesteld kan worden, het bevoegd gezag niet ook nog een maatwerkvoorschrift kan stellen. Het Bal maakt niet alle gecombineerde lozingen in zijn geheel vergunningplichtig. Alleen complexe bedrijven (uit afdelingen 3.2 t/m 3.5) zijn in hun geheel vergunningplichtig. Voor de gewone bedrijven geeft het Bal nog steeds onduidelijkheid, het probleem van de gecombineerde lozingen is dan ook nog niet geheel opgelost.

2. Welke procedurele eisen gelden er dan voor de totstandkoming van dit voorschrift (voorbereidingsprocedure, instemming en advisering etc.)?

Soms gelden er voor de activiteiten genoemd in het Bal algemene regels naast de vergunningplicht. Bij vergunningvoorschriften geldt in beginsel de reguliere procedure. In situaties waarin maatwerk besloten ligt in vergunningvoorschriften, dient de reguliere procedure gevolgd te worden. De uitgebreide procedure is van toepassing wanneer de vergunning zelf uitgebreid voorbereid dient te worden. Wanneer het voorschrift waarmee van algemene regels wordt afgeweken de reguliere procedure volgt, lijkt het ons logisch dat voor dit voorschrift dan ook de uitgebreide procedure blijft gelden.

3. Hoe zit dit bij verschillende bevoegd gezagen (bevoegd gezag maatwerkvoorschrift is niet bevoegd gezag voor de vergunning)?

In afdeling 2.2 Bal is het bevoegd gezag geregeld voor maatwerkvoorschriften bij milieubelastende activiteiten en lozingsactiviteiten. Voor lozingsactiviteiten is, afhankelijk van het beheer, het bevoegd gezag het dagelijks bestuur van het waterschap (artikel 2.4 Bal) of de minister van I&M (artikel 2.6 Bal). Het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning voor een lozingsactiviteit is ook dezelfde waterbeheerder. Er is dus nooit sprake van verschillende bevoegd gezagen in deze gevallen.

Conclusie

Gecombineerde lozingen door complexe bedrijven zijn onder het Bal in hun geheel vergunningplichtig gemaakt. Artikel 2.12 lid 3 van het Bal geeft niet de oplossing voor het probleem van gecombineerde lozingen, het stelt slechts een verbod. Bij gewone bedrijven is er niks specifiek geregeld zoals dit wel het geval is voor complexe bedrijven. Tenzij de vergunning als geheel uitgebreid moet worden voorbereid, geldt voor het stellen van voorschriften die afwijken van algemene regels de reguliere voorbereidingsprocedure. Het bevoegd gezag voor deze voorschriften is altijd de waterbeheerder.

Hoofdstuk 1: Situaties vervangen maatwerkvoorschrift door vergunningvoorschrift

In welke gevallen kan een maatwerkvoorschrift worden vervangen door een vergunningvoorschrift?

1.1 Het Bal

Het toepassingsbereik van de hoofdstukken 2 t/m 5 van het Bal omvat de in hoofdstuk 3 genoemde milieubelastende activiteiten en de daarvan afkomstige lozingsactiviteiten op een oppervlaktewaterlichaam of een zuiveringstechnisch werk (hierna: lozingsactiviteiten).¹ Het Bal bevat ter regulering van deze activiteiten het volgende instrumentarium: een specifieke zorgplicht (artikel 2.10 Bal), inhoudelijke algemene regels², meldplichten³ en vergunningplichten.⁴ Op grond van artikel 2.12 Bal kan – behoudens enkele uitzonderingen – met een maatwerkvoorschrift worden afgeweken van de in het Bal gestelde inhoudelijke algemene regels, of kunnen voorschriften worden geformuleerd die gelden in aanvulling op die regels. Ook kan met een maatwerkvoorschrift een specifieke zorgplicht van het Bal nader worden ingevuld.⁵

Hieronder wordt bekeken welke regeling het Bal biedt voor het verbinden van voorschriften aan gecombineerde lozingen die afkomstig zijn van zowel vergunningplichtige als van algemeen geregelde lozingsactiviteiten. Hiervoor is allereerst artikel 2.12 lid 3 Bal van belang. Dat artikel stelt: ‘Een maatwerkvoorschrift kan niet worden gesteld als over een onderwerp een voorschrift aan een vergunning kan worden verbonden’. Wanneer dus sprake is van een onderwerp waarvoor een vergunningplicht geldt, dan zal er geen apart besluit tot een maatwerkvoorschrift kunnen bestaan naast deze vergunning. De nota van toelichting geeft hiervoor als reden: ‘Het is immers mogelijk om die voorschriften aan de vergunning te verbinden, zodat de bevoegdheid om een maatwerkvoorschrift te stellen ontbreekt.’ De nota van toelichting betreft dit voorschrift met name op de gecombineerde lozingen.⁶

Het is echter de vraag of dit artikel ook echt een oplossing biedt voor het probleem van de gecombineerde lozingsactiviteiten. Strikt genomen geeft het artikel immers *minder* opties voor het bevoegd gezag: het bevat een beperking in de mogelijkheid om maatwerkvoorschriften te stellen. Het is dus, anders dan Rijkswaterstaat veronderstelde, niet zo dat het artikel een extra mogelijkheid biedt om een maatwerkvoorschrift in een vergunning op te nemen. Het artikel bepaalt slechts dat – in de gevallen waarin voor een ‘onderwerp’ al een vergunningvoorschrift gesteld kan worden – het bevoegd gezag niet *ook* nog een maatwerkvoorschrift kan stellen.

1.2 Gecombineerde lozingen

Voor de vraag of het Bal een oplossing biedt voor de regulering van gecombineerde lozingen, is het dus van belang te onderzoeken of het Bal deze gecombineerde lozingen – in tegenstelling tot het huidige recht – ook *als geheel* vergunningplichtig maakt. De activiteiten waarop algemene rijksregels van toepassing zijn worden in hoofdstukken 2 tot en met 5 van het Bal expliciet aangewezen.

Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Milieu

¹ Artikel 2.1 jo. 3.1 Bal.

² Hoofdstukken 4 en 5 Bal. De Omgevingswet zelf biedt in art. 4.7 nog de mogelijkheid dat een initiatiefnemer in plaats van de maatregelen die het Bal voorschrijft, een gelijkwaardige maatregel treft

³ Afdeling 2.6 en hoofdstuk 4 Bal.

⁴ Hoofdstuk 3 Bal.

⁵ De vorm die maatwerkvoorschriften kunnen aannemen, is nader omschreven in de memorie van toelichting bij artikel 4.5 van de Omgevingswet.

⁶ NvT artikelsgewijs, p. 18.

Bij bedrijven waar meerdere activiteitsomschrijvingen uit afdeling 3.1 tot en met 3.11 toepasselijk zijn, gaat het Bal ervan uit dat degene die de activiteit uitvoert in de vorm van een melding de ruimtelijke begrenzing van de activiteiten aangeeft. Daarnaast moet worden aangegeven welke activiteiten uit hoofdstukken 3 en 4 van het Bal binnen deze begrenzing worden uitgevoerd. Deze activiteiten kunnen dan als één geheel worden beschouwd bij maatwerk, aldus de nota van toelichting.⁷ Het deel van milieubelastende activiteiten die in hun geheel vergunningplichtig zijn, wordt aangeduid als ‘complexe bedrijven’ en bevindt zich in de afdelingen 3.2 t/m 3.5. Het gaat hierbij met name om milieubelastende activiteiten met betrekking tot Seveso-inrichtingen en ippc-installaties.

1.3 Ippc- installaties

Voor ippc-installaties geldt dat de vergunning zowel betrekking heeft op de installatie als op de activiteit die de hoofdactiviteit ondersteunt. Meestal komt deze vergunningplicht overeen met de feitelijke begrenzing van de bedrijven in kwestie en ook met het begrip inrichting, zoals werd gebruikt onder de Wet milieubeheer.⁸ De stelselherziening beoogt betere mogelijkheden voor integraal beleid te creëren, vergunningen worden zo veel mogelijk gebundeld en de procedures worden korter.⁹ Een integrale afweging is vereist voor een juiste belangenafweging. Wanneer op een lozingsactiviteit zowel algemene regels als een vergunningplicht van toepassing zijn, wordt dat maatwerk in de omgevingsvergunning opgenomen. Dit zorgt ervoor dat het maatwerk optimaal wordt afgestemd op de andere vergunningvoorschriften, zodat de activiteit als geheel integraal beoordeeld en geregeld wordt, wat een vereiste is van de richtlijn industriële emissies (artikel 3.8 en 3.9 Bal).

1.4 Seveso-inrichtingen

Voor Seveso-inrichtingen geldt dat de hele inrichting vergunningplichtig is en daarmee ook alle daaruit afkomstige lozingen (art. 3.5 Bal). Bij de andere zogenoemde complexe bedrijven omvat de milieubelastende activiteit in de regel ook andere activiteiten die worden verricht op dezelfde locatie en die rechtstreeks samenhangen, in technisch verband staan, en gevolgen kunnen hebben voor de emissies en verontreiniging, of deze functioneel ondersteunen (zie bijvoorbeeld de artikelen 3.8, 3.54, 3.57 en 3.63 Bal). Voor ‘complexe bedrijven’ is het dus niet alleen zo dat de milieubelastende activiteiten in hun geheel vergunningplichtig zijn gemaakt, maar ook de daaruit afkomstige lozingsactiviteiten vergunningplichtig zijn. Dat betekent dus dat ook gecombineerde lozingen die afkomstig zijn uit alle activiteiten binnen die complexe bedrijven, vergunningplichtig zijn, ongeacht of voor die activiteiten algemene regels gelden (artikel 2.12 en 6.6 Bal). Het is echter zonder nader onderzoek niet duidelijk of dit ook voor *alle* complexe bedrijven zo bepaald is. Ook is niet geheel duidelijk hoe dit zit voor andere dan complexe bedrijfstypen. Om de bedrijven in kaart te brengen waarvan alle lozingen in hun geheel vergunningplichtig zijn gemaakt, zou elke activiteit van het Bal apart bekeken moeten worden. Dat valt buiten de scope van dit onderzoek. Het aandeel van algemene regels voor complexe bedrijven is in het Bal zo veel mogelijk beperkt. Het idee is namelijk dat voor complexe bedrijven de vergunningplicht het uitgangspunt vormt, omdat dit de één-document gedachte bevordert.¹⁰ Toch zijn er ook voor de complexe bedrijven nog enkele gevallen waarin ook algemene regels van toepassing zijn naast de vergunningplicht. Voor deze gevallen bepaalt artikel 2.12 lid 3 Bal dus dat niet met maatwerkvoorschriften van deze regels kan worden afgeweken, maar dat dit in de vergunningvoorschriften moet worden vastgelegd.

Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Milieu

⁷ NvT, algemeen, p. 65.

⁸ NvT, algemeen, p. 70.

⁹ NvT, algemeen, p. 12.

¹⁰ NvT, algemeen, p. 71.

1.5 Conclusie

Concluderend kan gezegd worden dat een maatwerkvoorschrift weliswaar niet kan worden vervangen door een vergunningvoorschrift, maar dat dit ook niet nodig is voor veel zogenoemde complexe bedrijven, omdat alle lozingen uit die bedrijven op grond van het Bal onder de vergunningplicht zullen vallen. Het is niet precies duidelijk voor welke bedrijfstypen dit precies het geval is. Wel is duidelijk dat voor de bedrijven waarvoor *niet* alle lozingen onder de vergunningplicht zijn gebracht het Bal nog steeds het probleem van de gecombineerde lozingen niet oplost. Aan te raden valt verder na te gaan of ook bij die andere bedrijfstypen gecombineerde lozingen een rol spelen en – zo ja – om het probleem van de gecombineerde lozingen meer generiek op te lossen.

Hoofdstuk 2: Procedurele eisen totstandkoming voorschrift

Welke procedurele eisen gelden er dan voor de totstandkoming van dit voorschrift (voorbereidingsprocedure, instemming en advisering etc.)?

2.1 Maatwerkvoorschrift

Maatwerkvoorschriften zijn beschikkingen die gesteld worden over een concrete activiteit. Deze voorschriften kunnen op aanvraag of ambtshalve worden gesteld en zijn gericht tot degene die de activiteit verricht.¹¹ De voorbereiding van maatwerkvoorschriften geschiedt aan de hand van de reguliere procedure van afdeling 4.1.2 van de Awb.¹² In het geval waarin het bevoegd gezag ambtshalve maatwerkvoorschriften instelt, zal de belanghebbenden de mogelijkheid moeten worden geboden hun visie naar voren te brengen op grond van artikel 4:8 Awb. Tegen dat maatwerkvoorschrift bestaat een beroepsmogelijkheid mits bezwaar is gemaakt en de reguliere procedure is toegepast.

2.2 Vergunningvoorschrift

De Omgevingswet kent twee voorbereidingsprocedures die van toepassing kunnen zijn bij het nemen van een besluit over de aanvraag van een omgevingsvergunning. De reguliere procedure vormt hierbij het uitgangspunt, waarin een beslistermijn van acht weken wordt gehanteerd. Deze periode kan bij complexe vragen met maximaal zes weken worden verlengd door het bevoegd gezag.¹³ De gevallen waarin de uitgebreide voorbereidingsprocedure van zes maanden moet worden toegepast staan beschreven in het ontwerp-Omgevingsbesluit.¹⁴ Hiertoe behoren onder meer lozingen uit ippc-installaties en uit enkele andere grote activiteiten (art. 8.20 lid 1 subs e en f Omgevingsbesluit). De bulk van de complexe bedrijven valt hieronder. Lozingsvergunningen vanuit complexe bedrijven worden in de regel dus uitgebreid voorbereid. De procedure die geldt voor de complexe bedrijven is dan de procedure die geldt voor de omgevingsvergunning voortvloeiend uit artikel 8.20 van het Omgevingsbesluit betreffende de reguliere procedure.

2.3 Maatwerk besloten in een vergunningvoorschrift

Voor een deel van de activiteiten die onder het Bal vallen gelden algemene regels naast de vergunningplicht. Hierboven is beschreven welke procedure geldt voor het verlenen van een vergunning en dus ook voor de in die vergunning opgenomen voorschriften. In beginsel geldt bij vergunningvoorschriften de reguliere procedure. Echter kan het bij vergunningvoorschrift afwijken van de algemene regels gevolgen hebben voor de toepasselijke procedure.

Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Milieu

¹¹ NvT, algemeen, p. 28.

¹² NvT, algemeen, p. 48-50.

¹³ Kamerstukken I 2015/16, 33 118, E, p. 4.

¹⁴ Afdeling 3.4 van de Awb.

In artikel 8.20 lid 3 van het Omgevingsbesluit wordt bepaald dat de reguliere procedure van toepassing is op de wijziging van een omgevingsvergunning die uitsluitend het toevoegen of veranderen van een vergunningvoorschrift omvat dat de algemene regels van dit besluit invult of daarvan afwijkt.¹⁵ Op grond van het bovenstaande kan worden afgeleid dat, in situaties waarin maatwerk besloten ligt in vergunningvoorschriften, de reguliere procedure gevolgd dient te worden. De uitgebreide procedure is van toepassing wanneer de vergunning zelf uitgebreid voorbereid dient te worden. Wanneer het voorschrift waarmee van algemene regels wordt afgeweken de reguliere procedure volgt, lijkt het ons logisch dat voor dit voorschrift dan ook de uitgebreide procedure blijft gelden. Dit is echter nergens specifiek geregeld en op dit punt bestaat er nu dan ook onduidelijkheid. Het zou ons inziens onwerkbaar worden als het maatwerk, wat een vergunningvoorschrift wordt, regulier moet worden voorbereid terwijl dit maatwerk in een vergunningsprocedure zit welke uitgebreid voorbereid dient te worden.

Hoofdstuk 3: Bevoegd gezag

Hoe zit dit bij verschillende bevoegde gezagen (bevoegd gezag maatwerkvoorschrift is niet bevoegd gezag voor de vergunning)?

3.1 Maatwerkvoorschrift

Artikel 2.12 lid 1 Bal geeft het bevoegd gezag de bevoegdheid om maatwerkvoorschriften te stellen over onderwerpen die geregeld zijn in de specifieke zorgplicht en hoofdstukken 3 tot en met 5.¹⁶ Daarnaast bepaalt dit lid dat het bevoegd gezag voorschriften kan verbinden aan de omgevingsvergunning. Nu rest de vraag wie dit bevoegd gezag nou is. In afdeling 2.2 Bal is het bevoegd gezag geregeld voor maatwerkvoorschriften bij milieubelastende activiteiten en lozingsactiviteiten. Voor lozingsactiviteiten is dit bevoegd gezag afhankelijk van het beheer, het dagelijks bestuur van het waterschap (artikel 2.4 Bal) of de minister van I&M (artikel 2.6 Bal).

3.2 Vergunningvoorschrift

Voor vergunningen voor lozingsactiviteiten wordt het bevoegd gezag geregeld in het Omgevingsbesluit. Op grond van de artikelen 3.1 en 3.3 Omgevingsbesluit is, afhankelijk van het ontvangende oppervlaktewater, het waterschap of de minister van I&M bevoegd om op deze aanvragen te beslissen.

3.3 Complex bedrijf

Wanneer er sprake is van een gecombineerde lozing uit een complex bedrijf die in zijn geheel vergunningplichtig is en waarvoor ook algemene regels gelden waarvan het bevoegd gezag wil afwijken, is er dus nooit sprake van verschillende bevoegd gezagen. Er worden dan immers slechts vergunningvoorschriften gesteld, door de waterbeheerder op wiens water geloosd wordt. Indien er sprake is van een gecombineerde lozing die *niet* in zijn geheel vergunningplichtig is, is er wel sprake van twee bevoegd gezagen, maar is dit altijd hetzelfde bevoegd gezag, namelijk de waterbeheerder op wiens water geloosd wordt.

Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Milieu

¹⁵ NvT, algemeen p. 66.

¹⁶ NvT, artikelsgewijs.

Conclusie

Artikel 2.12 lid 3 van het Bal geeft niet de oplossing voor het probleem van gecombineerde lozingen, het stelt slechts een verbod. De regulering van gecombineerde lozingen in één instrument wordt in het Bal gegeven voor complexe bedrijven. Er blijft echter ook onder het Bal een onderscheid tussen complexe en gewone bedrijven. Hiermee is het probleem met betrekking tot gewone bedrijven nog niet opgelost. Bij complexe bedrijven veranderen maatwerkvoorschriften in vergunningvoorschriften welke worden opgenomen in de vergunning. Gelet op het verbod van artikel 2.12 lid 3 Bal bestaat er dus geen apart maatwerkvoorschrift los van die vergunning. Bij gewone bedrijven is er niks specifiek geregeld zoals dit wel is gebeurd voor complexe bedrijven. Het is duidelijk dat bij complexe bedrijven alleen vergunningvoorschriften moeten worden gesteld, voor gewone bedrijven geldt dit systeem niet. Wanneer het criterium van technisch samenhangend e.d. uit artikel 3.8 Bal wordt gehanteerd, is niet duidelijk wat hieronder kan worden verstaan. Het probleem van gecombineerde lozingen is deels opgelost onder het Bal, maar nog steeds niet volledig. Voor het stellen van voorschriften die afwijken van algemene regels geldt de reguliere voorbereidingsprocedure, tenzij de vergunning in zijn totaliteit uitgebreid moet worden voorbereid. Het bevoegd gezag voor deze voorschriften is altijd de waterbeheerder.

Discussie Symposium

Donderdag 13 april jl. vond het symposium ‘Waterschap & Wetenschap: de toekomst van het waterrecht’ plaats. Gedurende deze middag werd ons de mogelijkheid geboden dit advies te presenteren met aansluitend een discussie. Naar aanleiding van ons advies aan Rijkswaterstaat, is het interessant te filosoferen over mogelijkheden voor de gewone bedrijven. Het Bal geeft voor de gecombineerde lozingen namelijk enkel een oplossing wat betreft de complexe bedrijven. Om de discussie op gang te brengen brachten wij tijdens het symposium de volgende vraag naar voren:

Hoe ziet u de oplossing voor de gewone bedrijven?

Vanuit de zaal kwam het volgende naar voren: het is een wens dat de wetgever ook regels stelt voor de gewone bedrijven en niet enkel voor de complexe bedrijven. Er moet geen vergunningplicht komen in plaats van een verbod. Een mogelijkheid voor de gewone bedrijven is om het maatwerk op te nemen als vergunningvoorschrift en dus te incorporeren in de vergunning zelf. Dit sluit ook mooi aan bij de één-document gedachte van het Bal.

Een andere opmerking uit de zaal ging niet over deze vraag, maar over een andere aanpak van de gecombineerde lozingen. Het idee kwam naar voren om de bevoegdheidsverdeling zo te regelen dat gekeken werd naar een onderscheid van verontreinigde stoffen uit de lozing. Bij de oorsprong van de stof zou dan de bevoegdheid liggen. De heer van Kempen merkte terecht op dat dit onderscheid niet altijd te maken en te meten valt. Er zullen situaties voorkomen waarbij niet te herleiden valt welke stof waar vandaan komt. Dit is dan ook een reden om bij een gecombineerde lozing het bevoegd gezag te bepalen aan de hand van wie de waterbeheerder is van het water waar de pijp op uitkomt.

Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Milieu